

Száz éve született Nemky Ernő

Zsúfolásig megtelt a hajdani Nővénytani Tanszék előadóterme, ahol az ott hallgatók és vizsgázók nosztalgiaiával gondolhattak az elmúlt diákévekre, ugyanis – nagyon helyesen – a régi padosorokban hallgattuk Bartha Dénest, az utódot. Egykor munkatársai, Gencsy László, Vancsura Rudolf emlékeztek munkásságára. Illyés Benjamin a hallgatók nevében eleve-nítette fel lebilincselő előadásait. Mégis, a sok visszaemlékezés közül leánya, Klára fogalmazta meg személyiségének igazi varázsát. A visszatekintések után Csiszár Ágnes és Király Botond docensek tartottak előadást.

Emlékezés Nemky Ernőre

NEMKY ERNŐ szerény, rendkívül figyelmeztetett, nagyon tehetséges, csendes ember volt. Otthon nagy tekintélynek örvendett, elég volt az ígérete annak, hogy „megmondom édesapának” és a sorok máris elrendeződtek a gyerekszobában.

Nagymarosi erdőgondnok idejében téli estéken gyakran hegedült. Ezenkívül azonban csak felnőtt korunkban hallottunk arról, hogy milyen kiválóan atletizált. Ha egy hosszadalmas betegség közbe nem jön, valószínűleg résztvehetett volna az 1932-s olimpián. Azt tudtuk, hogy jól tanult a gimnáziumban, de azt amit a temetésére összehoztak volt iskolatársak elmondták, hogy évekig emlegetett példaképe volt mindnyájuknak, nem. Azt sem, hogy az iskola ma is egyik legsokoldalúbb, leghatékonyabb diákjaként tartja számon, amibe belefogott, abban mindenben kimagaslóan eredményes volt.

Nagymarosi erdőgondnok idejében ha a feladat megengedte a két lóerős gondnoki fogaton elvitt magával. Így elmondhatom, hogy jártam és emlékszem Zebegényben a Gründl rét környéki

öreg erdőkre, és talán az egyetlen vagyok, aki tudja, hogy az ötven év körüli mai erdőben ugyanazon lágyszárú növények találhatók.

Az erdőgondnoki munkát nagyon szerette, azonban amikor 1949 elején a Nagymarosi Gondnoksághoz is teljesen szakképzetlen káder ellenőrt neveztek ki, állást változtatott. A községi párt-szervezettel folytatott viták mellé ez már túl sok volt.

A család együtt ebédelt minden nap. Ez alatt számoltunk be a napközben velünk történetekről és beszélgettünk mindenféléről. Itt hangzottak mindig el az olyan magyarázatok, hogy kislányom, miért nem illik a Várkerületre sétálni menni. Hogy bármi is történt az iskolában, a tanárnak megint igaza volt, mert...

Sopronban esténként gyakran diktált édesanyánknak, aki első osztályú gépés és gyorsíró volt. És az este gyorsírással leírtakat másnap napközben áttette gépre, ami az erdészeti kifejezések vo-

natkozásában sem okozott nehézséget, mert házasságuk előtt az erdészeti államtitkár titkárnője volt Így készült több jegyzet, a kandidátusi disszertáció első változata stb.

Soha, egyetlen alkalommal nem fordult az elő, hogy az előadások előtti estén a már sokszor leadott tananyagról készített jegyzeteit, vázlatát ne nézte volna át.

Megtanult angolul. Folyamatosan tanulmányozta az angol nyelvű szakirodalmat, és amit fontosnak tartott, azt rögtön beépítette a tananyagba.

1956 nagy vízváltástól volt az életünkben, különösen az övében mert Tuskó Ferenc és Jabláczy Sándor családotól Kanadába költözött, Láng Lászlóék Ausztriába. Hiányukat csak jóval később Sopp Lászlóhoz fűződő barátság enyhítette.

Nagymaroson mind a beosztottai, mind a lakosság tisztelte, szeretettel emlegették. Az 1973-ban még szolgálatban álló erdészekről sok segítséget, őszinteséget kaptam. Amikor építkezni kezdtünk, az utcából két korábban számomra ismeretlen öreg szomszédunk sok jó szóval emlékezett rá, átjöttek megismerkedni. Nehéz időkben, a háború alatt dolgozott itt, korrektnek, pártatlannak, igazságosnak említették.

A szakmánkban is tisztelettel emlegetik a volt tanítványok, ez rám is kisu-gárzott, köszönet érte.

A tanítással kapcsolatban azt vallotta, hogy a tanár dolga a diákból a maximumot kizozni. Hogy csak jó mérnököket szabad képezni, mert a világ sorsa az ő tudásuktól, emberi magatartásuktól függ.

Nyugdíjazása után szeretettel figyelte és segítette az unokák, három fiú és két lány növekedését. Kár, hogy az 1991-ben született első dédunokát már nem látta meg.

Kép és szöveg: Pápai Gábor

Balról Gencsy László és Vancsura Rudolf

Bartha Dénes

A hozzátartozók